



ที่ กบ ๐๐๓๗.๗/ว ๖๐๖๒

ศาลากลางจังหวัดกรุงปี  
ถนนอุตรกิจ กบ ๘๑๐๐

๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ตอบข้อหารือการขอรับเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ และนายกเทศมนตรีเมืองกรุงปี

- อ้างถึง ๑. พระราชบัญญัติบำเหน็จบ้านณูชาราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕  
 ๒. ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๒  
 ๓. ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุฯ พ.ศ. ๒๕๕๒  
 ๔. หนังสือจังหวัดกรุงปี ที่ กบ ๐๐๓๗.๗/ ๑๖๙๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๔๙๑.๗/ ๒๐๐๙ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๕

ด้วยจังหวัดกรุงปีได้รับแจ้งจากการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่า จังหวัดพิษณุโลกได้รับข้อหารือจากอำเภอเมืองพิษณุโลก กรณีนางมาร์ครี ดิษบรรจง อายุ ๖๒ ปี อายุบ้านเลขที่ ๓๔๙/๕ หมู่ที่ ๖ ตำบลหัวรอ อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นอดีตลูกจ้างประจำกองทัพอาภาคนและได้รับบำเหน็จรายเดือนจากทางราชการตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยอำเภอเมืองพิษณุโลกเห็นว่าเป็นผู้ไม่มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เนื่องจากบุคคลดังกล่าวได้รับบำเหน็จรายเดือนจากทางราชการ ทั้งนี้ จังหวัดพิษณุโลกได้พิจารณาแล้วเห็นว่า นางมาร์ครี ดิษบรรจง ได้รับบำเหน็จรายเดือน ซึ่งจ่ายในวันเดียวกันกับการจ่ายบ้านณูชาราชการประจำเดือน จึงถือได้ว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ที่ได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน รายได้ประจำ หรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่รัฐจัดให้เป็นประจำอยู่แล้ว จึงเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของอำเภอเมืองพิษณุโลก จึงขอหารือว่าความเห็นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ เพื่อจะได้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ในการนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดว่า “บำเหน็จรายเดือน” หมายความว่า เงินตอบแทนของลูกจ้างประจำที่ออกจากร้านเนื่องจากทำงานมานานซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน และตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๖ (๔) ผู้มีสิทธิจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จะต้องไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ผู้รับเงินบำนาญ เบี้ยหัวดับ บ้านณูพิเศษ หรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกันผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน รายได้ประจำหรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้เป็นประจำยกเว้นผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ และตามนัยหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๔๙๑.๗/ ๙๐๙ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ได้ตอบข้อหารือจังหวัดอุตรธานี กรณีนายเจริญ จันทร์ล้อย เป็นผู้ได้รับบำเหน็จจากทางราชการ ซึ่งจ่ายครั้งเดียว จึงเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเพราไม่มีลักษณะต้องห้าม

/- ตามข้อ ๖....

ตามข้อ ๖ (๔) เช่นเดียวกับกรณีลูกจ้างประจำที่ได้รับเงินบำเหน็จปกติ บำเหน็จพิเศษ ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงจ่ายครั้งเดียว ดังนั้น กรณีนางมารศรี ติษบรรจง อายุ ๖๒ ปี อายุบ้านเลขที่ ๓๔๙/๕ หมู่ที่ ๖ ตำบลหัวรอ อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก เป็นอดีต ลูกจ้างประจำกองทัพอากาศและได้รับบำเหน็จรายเดือนจากทางราชการ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน จึงเป็นผู้ไม่มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เพราะเป็นผู้ที่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๖(๔) เช่นเดียวกับกรณีผู้ที่ได้รับเงินบำนาญ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป สำหรับอำเภอให้แจ้งองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ทราบและพิจารณาดำเนินการด้วย

ขอแสดงความนับถือ



(นายสมาน พะทะยะ)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดประจำ

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น

โทร/โทรสาร ๐-๗๕๕๑๐-๑๘๘๘, ๐-๗๕๕๒๒-๒๔๓๗

สำเนาหนังสือขออ่อนจังหวัดกระปี้  
เลขที่ ๖๗๔๕  
วันที่ ๒๙ ก.ย. ๒๕๕๔

มาตรา

ที่ นก ๐๘๘๑.๓/ว ๘๐๙



พ.ร.บ.๔๗๘๙/๒๕๕๔

022154

๒๘ ก.ย. ๒๕๕๔

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น  
ถนนกรุงราษฎร์ เชตุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๘ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ตอบข้อหารือการขอรับเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดพิษณุโลก)

อ้างถึง ๑. พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘

๒. ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

๓. ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๕๗

๔. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ นก ๐๘๘๑.๓/ว ๘๐๙ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือจังหวัดพิษณุโลก ที่ พล ๐๐๓๗.๓/๑๔๘๙๖ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๔ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยจังหวัดพิษณุโลกแจ้งว่าได้รับข้อหารือจากอำเภอเมืองพิษณุโลก กรณีนางมารศรี ติษบรรจง อายุ ๖๖ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๓๔/๕ หมู่ที่ ๖ ตำบลหัวรอ อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นอดีตลูกจ้างประจำกองทัพภาคและได้รับบำเหน็จรายเดือนจากทางราชการ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยอำเภอเมืองพิษณุโลกเห็นว่าเป็นผู้ไม่มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เนื่องจากบุคคลดังกล่าวได้รับบำเหน็จรายเดือนจากทางราชการ ทั้งนี้ จังหวัดพิษณุโลกได้พิจารณาแล้วเห็นว่านางมารศรี ติษบรรจง ได้รับบำเหน็จรายเดือนซึ่งจ่ายในวันเดียวกันกับการจ่ายบำนาญข้าราชการประจำเดือน จึงถือได้ว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ที่ได้รับเงินเดือนค่าตอบแทนรายได้ประจำ หรือผลประโยชน์นั้นตอบแทนอย่างอื่นที่รัฐจัดให้เป็นประจำอยู่แล้ว จึงเห็นพ้องด้วยกันความเห็นของอำเภอเมืองพิษณุโลก จึงขอหารือว่าความเห็นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ เพื่อจะได้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดว่า “บำเหน็จรายเดือน” หมายความว่า เงินตอบแทนของลูกจ้างประจำที่ออกจากการเนื่องจากทำงานนานาชีวิตเป็นรายเดือน และตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๖(๔) ผู้มีสิทธิจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จะต้องไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ผู้รับเงินบำนาญ เบี้ยหวัด บำนาญพิเศษ หรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกันผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน รายได้ประจำ หรือผลประโยชน์นั้นตอบแทนอย่างอื่นที่รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้เป็นประจำ ยกเว้นผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๘ และตามนัยหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ นก ๐๘๘๑.๓/ว ๘๐๙ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔ ได้ตอบข้อหารือจังหวัดอุดรธานี กรณีนายเจริญ จันทร์ล้อย เป็นผู้ได้รับบำเหน็จจากทางราชการซึ่ง จ่ายครั้งเดียว จึงเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เพราะไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๖(๔) เช่นเดียวกัน

/ กรณีลูกจ้าง ...

กรณีลูกจ้างประจำที่ได้รับเงินบำเหน็จปกติ บำเหน็จพิเศษ ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๒ ซึ่งจ่ายครั้งเดียว ดังนั้น กรณีนางมารศรี ติษบรรจง อายุ ๖๒ ปี อายุบ้านเลขที่ ๓๔๙/๕ หมู่ที่ ๖ ตำบลหัวรอ อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก เป็นอัคคีลูกจ้างประจำกองทัพภาคและได้รับบำเหน็จรายเดือนจากทางราชการ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน จึงเป็นผู้ไม่มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เพราะเป็นผู้ที่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๖(๔) เช่นเดียวกับกรณีผู้ที่ได้รับเงินบำนาญ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๗๕ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชาญชนะ เอื้อมแสง)  
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน  
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการมีส่วนร่วม  
ส่วนส่งเสริมการจัดการด้านสาธารณสุขและสวัสดิการสังคม  
โทร. ๐-๒๒๔๑-๘๐๐๐ ต่อ ๔๓๓๑, ๔๓๓๕ โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๐๐๐ ต่อ ๔๓๐๓

“ คำร้องธรรมน้ำไทยใส่สะอาด ”



ที่ พล ๐๐๓๗.๖/ ๑๔/ ๒๕๕๔

๑๔๘๙๖๙	๗๕๑๔
๙.๘.๒๕๕๔	๙.๘.๒๕๕๔
สำนักงานจังหวัดพิษณุโลก	สำนักงานจังหวัดพิษณุโลก

๒ กันยายน ๒๕๕๔

๕๓๕๒๘
๙.๘.๒๕๕๔
๙.๘.๒๕๕๔

เรื่อง ขอหารือการรับเงินส่งเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ  
เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มหา ๐๘๙๑.๓/๑ ๙๐๙ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔  
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำเนาเมืองพิษณุโลก ที่ พล ๐๐๓๗.๖/๓๔๕๗ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๔

ตามที่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้แจ้งการตอบข้อหารือ การขอรับเงินส่งเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป กรณี นายเจริญ จันทร์โลย เป็นผู้ได้รับบำเหน็จจากทางราชการซึ่งจ่ายให้ครั้งเดียว เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เพราะไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามข้อ ๖ (๔) เช่นเดียวกับกรณีลูกจ้างประจำที่ได้รับเงินบำเหน็จปกติ บำเหน็จพิเศษ ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งจ่ายครั้งเดียว รายละเอียดตามอ้างถึง แล้วนั้น .

จังหวัดได้รับข้อหารือจากอำเภอเมืองพิษณุโลก กรณี นางมารตรี ดิษบรรจง อายุ ๖๒ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๓๔๙/๕ หมู่ที่ ๖ ตำบลหัวรอ อำเภอเมืองพิษณุโลก ซึ่งเป็นอดีตลูกจ้างประจำกองทัพอาภา และได้ได้รับบำเหน็จรายเดือนจากทางราชการ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยอำเภอเมืองพิษณุโลก เห็นว่าเป็นผู้ไม่มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เนื่องจากบุคคลดังกล่าวได้รับบำเหน็จรายเดือนจากทางราชการ ทั้งนี้ จังหวัดได้พิจารณาแล้วเห็นว่า นางมารตรี ดิษบรรจง ได้รับบำเหน็จรายเดือน ซึ่งจ่ายในวันเดียวกันกับการจ่ายบำนาญข้าราชการประจำเดือน จึงถือได้ว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ที่ได้รับเงินเดือนค่าตอบแทน รายได้ประจำ หรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่รัฐจัดให้เป็นประจำอยู่แล้ว ซึ่งแตกต่างจากกรณีของนายเจริญ จันทร์โลย ที่ได้รับบำเหน็จจากทางราชการซึ่งจ่ายให้ครั้งเดียว จึงเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของอำเภอเมืองพิษณุโลก

เนื่องจากกรณีนี้ มีระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วย บำเหน็จลูกจ้าง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ ข้อ ๑๐/๑ กำหนดให้ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิรับบำเหน็จปกติ และมีเวลาทำงานตั้งแต่ ๖๕ ปี บริบูรณ์ขึ้นไป สามารถแสดงความประสงค์ขอรับบำเหน็จรายเดือนแทนก็ได้ จังหวัดจึงขอหารือ ว่า ความเห็นข้างต้นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ เพื่อที่จะได้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

อ.๖๐๙๑ ไพบูลย์

(นายชยุทธ ณัชอรุณ)

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาราชการแทน  
กสุนงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลก

โทร./โทรสาร ๐-๕๕๒๓-๒๔๕๐ ต่อ ๑๓

๙๙๙๖๙	๑๙๔๙
๙.๘.๒๕๕๔	๙.๘.๒๕๕๔
๙.๘.๒๕๕๔	๙.๘.๒๕๕๔



๑๗๖๙๒๘๔๐๘๖  
๑๗๖๙๒๘๔๐๘๖  
๑๗๖๙๒๘๔๐๘๖

ที่ พล ๐๐๓๓.๖/๖๖๖๖

ที่ว่าการอำเภอพิษณุโลก  
ถนนราชดำเนิน, พล ๖๕๐๐

๗๙ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง หารือการขอรับเงินส่งเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลก

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือ อบต.หัวรอ ที่ พล ๗๖๓๑.๐๗/๑๑๙๙ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕  
๒. บันทึกข้อความ สนง.ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอพิษณุโลก

ด้วยอำเภอเมืองพิษณุโลกได้รับรายงานจากองค์กรบริหารส่วนตำบลหัวรอว่า ได้รับแจ้งจาก  
นางมารศรี ดิษบรรจง อายุ ๘๖ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๓๔๙/๔ หมู่ที่ ๖ ตำบลหัวรอ อำเภอเมืองพิษณุโลก  
จังหวัดพิษณุโลก ว่าอตติเป็นลูกจ้างประจำกองทัพอากาศ และได้รับบำเหน็จรายเดือนจากทางราชการ ตั้งแต่  
ปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ ว่ามี  
ลักษณะดังที่ห้ามนับข้อ ๖ (๔) แห่งระเบียบ - กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ

- ๑ งานบริหารที่ไม่ผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ หรือไม่ ซึ่งองค์กรบริหารส่วนตำบลหัวรอได้พิจารณาแล้ว
- ๒ กลุ่มงานมาตราฐานที่ห้ามนับข้อ ๖ (๔) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของ
- ๓ กลุ่มงานที่มีความรุนแรง์ของภาระหนัก ตามที่ห้ามนับข้อ ๖ (๔) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของ
- ๔ กลุ่มงานกฎหมายที่ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นๆ ไม่ได้มาจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่
- ๕ กลุ่มงานการเดินทางรับเงินบ้านญี่ปุ่น เบี้ยหัวด้วยบ้านญี่ปุ่น หรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ฯลฯ จึงมีความเห็นว่า นางมารศรี -  
ดิษบรรจง เป็นบุคคลได้รับเงินบำเหน็จรายเดือน ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง (ฉบับที่ ๔)  
พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๑๐/๒ จึงถือได้ว่าบุคคลดังกล่าวได้รับเงินอื่นใด ในลักษณะเดียวกันแล้วตามระเบียบกระทรวง-  
มหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๖ (๔)  
จึงเป็นผู้ไม่มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ แต่เนื่องจากกรณีดังกล่าวไม่มีหนังสือซักซ้อม หรือตอบข้อหารือใน  
ลักษณะนี้มาก่อน จึงขอหารือว่าความเห็นขององค์กรบริหารส่วนตำบลหัวรอถูกต้องหรือไม่ เพื่อจัดให้ดีอีกเป็น  
แนวทางปฏิบัติต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งส่งมาด้วย (๑.)

อำเภอเมืองพิษณุโลกพิจารณาแล้ว ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง (ฉบับที่ ๔)  
พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดว่า “บำเหน็จรายเดือน” หมายความว่า เงินตอบแทนของลูกจ้างประจำที่ออกจากการเนื่องจาก  
ทำงานนานานั้นซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน และตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ  
ผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๖ (๔) ผู้มีสิทธิจะได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจะต้องไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์  
อื่นๆ ไม่ได้รับบำเหน็จรายเดือนจากทางราชการ ซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน จึงเป็นผู้ไม่มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพ

....ผู้สูงอายุ